

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Červen 2016, r. XX. č. 218

„Křesťan je ten, který podle Kristova příkladu nedovede nenávidět ani své nepřátele, ale kdo spíše činí dobro svým odpůrcům a za své pronásledovatele a nepřátele se modlí“. (Sv. Augustin)

PROTOŽE KOSTELY NEJSOU MUZEA

Blíží se Noc kostelů, stejně jako se blíží Muzejní noc. Historicky byla Muzejní noc první. To byla šťastná myšlenka, že lidé, které nemají obvykle čas v pracovní době vyrazit za kulturou a navštívit muzea, budou rádi obětovat i několik hodin odpočinku, aby povznesli své duše krásou a uměním. Dokonce, protože je to „jiné“ a má to zvláštní kouzlo, se zúčastní i ti, kteří do muzea chodí často... a mnoho těch, komu by pravděpodobně obvykle ani nenapadlo se tam zastavit.

A šťastnou inspiraci měl ten, kdo v Německu v roce 2001 přišel na to, že možná i kostely by vzbudily takový zájem. Dokonce je už tolik lidí, kteří ty krásné budovy ani neznají... a, na rozdíl od muzeí, stává se tak často, že chrámy jsou skoro stále zavřeny; vždyť se otevírají jen na bohoslužbu, a tu a tam ani ne každý den...

A sláva... kostely skutečně také začaly přitahovat veřejnost. Je to zájem, který roste. Minulý rok v Arcidiecézi pražské - která zahrnuje Prahu a větší část Středočeského kraje - bylo evidováno více než 250 kostelů, do kterých během Noci vstoupilo na 98 000 lidí.

Od začátku je to velmi úspěšná akce. Ale trvalo pár let, než našla svůj vlastní ráz. Protože na začátku ve velké míře napodobovala noc muzeí. Ukazovali jsme naše kostely jako kulturní poklad národa, jako službu, aby lidé poznali tak důležitou část svého kulturního dědictví... jako by to byla muzea.

Ale postupně mnoho programů během noci kostelů začalo nabízet něco jiného, duchovnějšího. Krása a hloubka umění, kterou najdeme v muzeích, vede k úžasu nebo k přemýšlení. Probudí duše. Spirituální zkušenost dělá totéž, ale má přece jiný charakter, než ta umělecká. Noc kostelů neztratila svou kulturní dimenzi, ale zároveň je ve stále více kostelích koncipována jako možnost setkání s Bohem, anebo alespoň s duchovními dimenzemi sebe sama. Kostely se stávají „anténami“, přes které se lidé mohou naladit na duše. Aby se nějak modlili, nebo aby tušili, že je nad námi a v našem nitru Něco, co je o mnoho větší než my...

Je to svým způsobem jedna z nejdůležitějších evangelizačních činností církve během celého roku. Je to příležitost, abychom se představili, a abychom představili našeho Boha. U svatého Tomáše je koncipována jako kulturně-duchovní program. Mnoho farníků ji pomáhá připravit, a věnuje mnoho hodin tomu, aby u nás byla noc kostelů setkáním. Ne procházkou po budově, ale setkáním s živými lidmi, s živou církví. Setkáním u piva nebo modlitebním setkáním u svíček v presbytáři. Setkáním laskavým a osvěžujícím. Chci vám všem za to poděkovat.

Protože je to také evangelizace, prosím, abyste se modlili za každého návštěvníka Noci kostelů. Samozřejmě, že vím, a svým způsobem doufám, že ten večer mnoho farníků neuvidím: je přece mnoho jiných kostelů, kde je co vidět, a tady to znáte! Ale možná budete pár známých na Noc kostelů zvát a provázet je - věřte, že takto umožňujete, „aby se Bůh s nimi setkal“. A během cesty se můžete zastavit u svatého Tomáše, protože tady můžete říci: „A tady Tě vítám, to je můj kostel, vítěj u nás doma“.

P. Antonio, OSA. Farář

Zápis ze zasedání pastorační rady farnosti sv. Tomáše. 17.května 2016.

P.Juan znovu otevřel diskusi o nutnosti a účelnosti takového množství mší svatých v rámci Malé Strany, neboť účast ve všední dny je malá (přehled po-pá: 7,00: Katedrála sv.Víta, sv.František z Assisi (U Křižovníků), 7,15: sv.Benedikt (Karmel), 9,00: P.Marie Vítězná (Pražské Jezulátko), 12,15 sv. Tomáš, sv.Josef po-pá 13-16- adorace + st mše sv. v 17,00, P.Marie pod řetězem st 17,30 +1.pá v měsíci 17,30, P.Marie ustavičné pomoci (Kajetán) pá 18,00, sv. Tomáš po-čt 19,00.

Znovu vyvstala otázka, zda např. u sv. Tomáše by měly v průběhu týdnu být dvě mše svaté..., když stálého obyvatelstva Malé Strany ubývá.

* P.Filip oznámil, že předběžně v září či v říjnu budou v kostele P.Marie pod řetězem mše svaté v týdnu v úterý (ráno) a v pátek v 17,30. Dále informoval, že vždy o 3.neděli v měsíci je sloužena mše svatá v latinském jazyce, během které je zpíván gregoriánský chorál

* P.Filip též oznámil, že dne 23.6. (čt) bude v kostele P.Marie pod řetězem v 16,00 hod. mše sv., které bude předsedat pan kardinál Dominik Duka (předvečer svátku narození sv.Jana Křtitele)

P. Antonio informoval, že v kostele sv. Mikuláše na Malé Straně budou i nadále zachovány nedělní mše sv. ve 20,30 hod a je zde ustanoven P.Lukáš Lipenský O.Cr.(rector in spiritualibus).

*** Hodnocení činnosti za uplynulé období:**

* Materiály na rok milosrdenství: dva díly; neznáme odezvu, zda tyto materiály byly pro farníky prospěšné. Při kázání bude zmíněno. Návrh: na webových stránkách otevřít anonymní stránku „Moje svědectví z roku milosrdenství“ (sdílení zážitku)

* Kurzy pro lektory a akolyty: ve farnosti se neuskutečnily, ale dva farníci se účastnili kurzu akolytů v Pastoračním středisku a byli ustanoveni; kurz lektorů proběhl v Pastoračním středisku a zúčastnilo se ho 5 farníků, kteří se již zapojili do nedělního čtení

* Kázání pro děti: má velkou odezvu, během nedělních mší sv. přicházejí rodiče a děti ze školy sv.Augustina, je též větší počet malých ministrantů. Rodiči a dětmi je tato služba velmi oceňovaná.

* Pomoc uprchlíkům: do školy sv. Augustina začaly chodit 3 děti migrantů z Íráku, velkou pomocí pro ně je finanční pomoc ze strany rodičů na nákup potřebných pomůcek

Plánované úpravy v kostele sv. Tomáše: „**ADORAČNÍ KAPLE**“ vznikne před oltářem sv.Tomáše z Villanovy a v části, kde jsou dveře do Letenské ulice vznikne „**ZPOVĚDNÍ MÍSTNOST**“ - jednání s architektem v průběhu května

- pokračování opravy varhan; při dokončovacích pracích budou v kostele umístěny varhany dlouhodobě zapůjčené z katedrály sv. Víta

- stále zůstává potřeba uvádění čísel písní i na druhé straně kostela (obrazovka na kazatelně je pro přední lavice nečitelná)

- topení do kostela; prozatím stále ve fázi proměřování parametrů a eventuálního návrhu jiného způsobu vytápění (např. jako topení v katedrále sv. Víta)

*** Příští akce:**

- **29.5.2016: Slavnost „Božího těla“** pro všechny komunity vč. farníků klášterního kostela P. Marie pod řetězem v **9,30 hod.** a následně průvod k „oltářům“: 1. Sv. Tomáš, 2. Sv. Josef, 3. P. Maria pod řetězem a 4. P. Maria Vítězná (Jezulátko)

- **10.6. Noc kostelů:** stejný princip jako loni vč. „návštěv účastníků kostelů sv. Salvátora a sv. Tomáše cestou přes Karlův most s hořící svíčkou“

- **18.6. Farní slavnosti na Praze 4 U krčské vodárny 36** (spolu se školou sv. Augustina)

- **19.6. První sv. přijímání**

- **26.6. Biřmování u Pražského Jezulátka**

- pokračují přípravy mezinárodního setkání Augustiniánské mládeže ve Svaté Dobrotivé 18.-25.7.2016, na které naváže Světový den mládeže v Krakově 26.-31.7.2016

* Inspirace na září: „Synoda o rodině“

Příští setkání Pastorační rady se uskuteční 21.6.2016

Zapsala: Marie Hradecká 17.05.2016

Papež František: Znovu získat respekt

Indikátorem toho, že kněz dosáhl zralosti a stal se "presbyterem" (tj. starším), aniž by přišel o svou mladistvost a radost ze služby, je právě respekt. Slovo respekt pochází z latinského re-spicere, tj. *opakovaně hledět*. Můžeme na něj nahlížet jednak jako na postoj druhých lidí, kteří na kněze "opakovaně hledí", když si všimají jeho přítomnosti, žádají ho o radu, napodobují ho, a jednak jako na postoj samotného kněze vůči sobě samému, vůči druhým, vůči věcem i Bohu.

Ten, kdo "respektuje", dívá se dvakrát, než promluví a než něco vykoná. Přemýšlí a rozvažuje, nenechá se unášet emocemi. Karikaturu respektu představují ti, jež své stáří tráví v boji o moc, ti, kteří mluví o všech špatně a nestarají se o nic, jen o sebe, ti, kteří se tváří úctyhodně, ale ve skutečnosti buď zápasí s primitivními pokušeními, nebo podlehlí dvěma nejrafinovanějším léčkám: pokušení marné slávy a pokušení pýchy. *"Máš jméno, jako bys žil, ale jsi mrtvý"* (srov. Zj 3,1).

Nyní se zaměříme na **respekt vůči druhým**, zejména ve vztahu k těm mladším, neboť ve vztahu otce, resp. praotce, k synům se nejlépe projeví, zda ten starší již překonal krizi, nebo před ní utekl.

Je možné ošidit druhé svým domnělým vztahem k Bohu. Zbožný postoj, soustředěná tvář při slavení liturgie, otevřený breviář v rukou, když se někdo přiblíží - to všechno mohou být naučené postoje a masky, které se tak pevně přilepily k naší tváři, že i my sami se považujeme za zbožné a úctyhodné.

Člověk se může tvářit důstojně a umírněvat své touhy (což však někdy není ani ctnost, ale pouze strach z nemoci a hypochondrické dodržování lékařských rad). Může sublimovat smyslnost a výtečně ji zušlechťovat tím, že místo těl ohmatává duše, a nazývat toto mazlení duchovním vedením. Může se též chovat umírněně, neprojevovat emoce a nedopustit, aby vyšlo najevo, jakou má náladu. Avšak i vyrovnanost může být maskou, nebo spíš krunýřem - a to nejen vnějším, nýbrž takovým krunýřem, který udusí každou vnitřní bouřku ještě dřív, než by se mohla rozpoutat.

Respekt či "úctyhodnost" však nelze fingovat ve vztahu k těm mladším, k synům. Mladí lidé mají jakýsi šestý smysl, jímž vycítí, kteří starší lidé jsou jim blízcí a zasluhují si respekt. Mají je rádi, vyhledávají je, stojí o jejich radu, otevrou jim srdce ve zpovědi a rádi usedají u jejich stolu.

Jiným starším lidem se naopak mladí vysmívají nebo je ignorují. Ani jim nenapadne spontánně se k těmto starcům přiblížit a respektují je pouze formálně... Aniž by se to dalo přesně vyjádřit, existuje jistá intuitivní touha po něčí blízkosti, nebo naopak intuitivní potřeba někomu se vyhýbat.

Mladí lidé umí "vyhmátnout" člověka, který nechce pustit své křeslo, člověka, jemuž jde jen o to, aby si zachoval svou image, člověka, jenž se nikdy osobně neangažuje, egoistu, který lže a všem přitakává, aby se náhodou nespálil, ačkoli ve skutečnosti je již celý vyhořelý... Umí "vyhmátnout" toho, kdo nechce předat žádné dědictví, a to proto, že ho vůbec nemá. Pouze ho spravuje ke svému vlastnímu prospěchu, proto nemá co předat. Myslí si o sobě, že je živý - jako ti, o nichž mluví Kniha Zjevení -, ale ve skutečnosti je mrtvý. V jeho srdci se Bůh nezabydlel. Pouze za ním nezrale kráčí jako za někým cizím, kdo odpustí jeho hříchy či hříšky - vždyť je všichni máme. Neobjevil však Boha, jenž si žádá jeho srdce.

Znamením toho, že naše srdce si zvolilo právě dobro, je radost. Nejvyšší dobro našeho srdce nespočívá ve zvládnutí toho, co se říká nebo děje kolem nás, či toho, co se odehrává v našem nitru, nýbrž v lásce ke konkrétním osobám - k Otci, k Synu, k Duchu svatému, k naší Paní a k našim bližním. Nad ně neexistuje žádný ideální soubor hodnot, které by si zasluhovaly naši námahu.

Proto když si klademe otázku o tom, jaká je naše radost ze služby, není to otázka ohledně naší výkonnosti, askeze či výsledků. Jediné, na co se máme zaměřit, jsou zdroje radosti a těmi jsou srdce. Otázky mohou být dvě: **Jsmo již připraveni "odejít a prolít v obět" svou krev", stáváme se čistou, neposkvřenou a svatou obětí, která má přistoupit k našemu Bohu? Dobře pečujeme o své dědictví - o děti, které nám byly svěřeny, a připravujeme je k převzetí štafety?**

(úvaha z knihy Jorge Maria Bergoglia: *"Otevřená mysl, věřící srdce"*, nakladatelství Paulínky, 319 str., r. 2013).

Řádová studia a jejich role při formování klášterní knihovny

Podle nařízení generální kapituly musela být ve všech konventech s řádovými studii zřízena knihovna, která by poskytla potřebné intelektuální zázemí jak lektorům, tak také studentům. Obsahový rozbor středověké knižní sbírky svědčí rovněž o tom, že na utváření profilu svatotomášské knihovny mělo rozhodující vliv založení generálních řádových studií. Část knih sice sloužila k pastorační a duchovní správě (homiletika, kázání), avšak velký podíl činila literatura ryze studijní (Sentence Petra Lombardského a výklady k Sentencím, Aristoteles). Mezi autory děl se vyskytují velmi často lektoři řádových studií (Mikuláš Teschl z Loun, Mikuláš ze Stráže, Jindřich z Friemaru ml., Johannes Klenkok, Heřman z Mindelheimu) a další členové augustiniánského řádu (Jiljí Římský, Jindřich z Friemaru st.).

Přestože první písemný doklad o existenci řádových studií u sv. Tomáše v Praze pochází až z roku 1334, lze se domnívat, že zde zmíněná studia byla pravděpodobně provozována již od počátku 14. století. Obdobné řádové vysoké učení vzniklo později také například ve Vídni (1385).

Pražské řádové vysoké učení (zvané *studium generale*) bylo založeno jako jediné svého druhu v rozsáhlé bavorské provincii. Na něm mohli nadaní řeholníci pokračovat ve studiu teologie, které navazovalo na tříletá provinciální studia, během nichž museli studenti získat solidní znalost latinské gramatiky, logiky, stejně jako obratnost ve filosofii a osvědčit více než dobrou znalost Písma. Vedením studií pověřoval generál řádu vždy jednoho regenta (*regens studiorum*), který složil mistrovské zkoušky z teologie a dva lektory bohosloví, kteří se museli prokázat zkouškou z teologie a filosofie. *Regens studiorum* měl za povinnost vykládat Písmo svaté a vést disputace, případně přednášet některé části z filosofie. Zvláště talentovaní řeholníci byli dále vysíláni na jednu z šesti univerzit v Evropě – do Sieny, Perugie, Boloně, Florencie, Oxfordu nebo Cambridge, kde mohli získat nejvyšší teologické vzdělání. Dosažená akademická hodnost je posléze opravňovala vyučovat na jednom z řádových vysokých učení, případně zastávat funkci *regens studiorum*, tedy představeného řádových studií.

Již ve čtyřicátých letech 14. století dosahovalo pražské generální studium vysoké úrovně a těšilo se velké úctě a vážnosti. Věhlas řádových studií přitahoval do Prahy studenty i ze vzdálených zemí. Kupříkladu v 90. letech 14. století byli do Prahy posláni dva belgičtí klerikové na přímlovu hraběte z Malines. Na druhé straně byli lektoři od svatého Tomáše zase často zváni na další univerzity a řádová studia v zahraničí. V roce 1385 byl na generální studia založená ve Vídni povolán pražský lektor Mikuláš z Domažlic.

Konvent u sv. Tomáše v Praze se během 14. století stal předním duchovním centrem řádu severně od Alp. Pražští augustiniáni byli v čilém kontaktu s italskými augustiniánskými kláštery, zejména s florentským konventem Santo Spirito, který se do dějin zapsal jakožto místo setkávání předních učenců a humanistů, mezi něž patřili i Nicolo Niccoli († 1437), Johannes di Lorenzo nebo Coluccio Salutati († 1406). Do Prahy přicházelo studovat nebo vyučovat mnoho významných učenců, kteří si s sebou přinášeli také knihy. Bohužel zdaleka ne všechny příchozí známe jménem.

Mgr. Veronika Sladká
Knihovnice kláštera sv. Tomáše

Každé jméno je vyjádřením nějaké činnosti. Proč tedy říkáš, že jsi křesťan, když ve tvých skutcích není nic křesťanského? Křesťan, to je označení spravedlnosti, dobroty, poctivosti, trpělivosti, čistoty, moudrosti, laskavosti, nevinnosti a zbožnosti; a proč ty si toto jméno osobuješ a hájíš si je, když z tolika vlastností nemáš ani poskrovnu? Křesťan je ten, kdo jím je nejen podle jména, ale i skutky, ten, kdo napodobí a následuje ve všem Krista, kdo je svatý, neposkvrněný, poctivý, neporušený, v jehož srdci nemá místo zloba, ale které je plné lásky a dobroty, kdo nedovede nikomu uškodit nebo ho urazit, ale kdo všem pomáhá. Křesťan je ten, který podle Kristova příkladu nedovede nenávidět ani své nepřátele, ale kdo spíše činí dobro svým odpůrcům a za své pronásledovatele a nepřátele se modlí. Neboť kdo je schopen někoho urazit nebo mu škodit, ten lže, když o sobě říká, že je křesťan. Křesťan je ten, kdo může spravedlivě říci: žádnému jsem neuškodil a se všemi jsem žil spravedlivě. (Sv. Augustin *Vyznání*, Kniha 9,1)

Co předcházelo vzniku Karlovy univerzity v Praze?

Idea univerzity je nerozlučně spojena s Evropou konce 11. a 12. století. Univerzita vzniká jako ryze křesťanská idea středověku, jako prostředek, který měl v téměř zcela negramotné společnosti původně sloužit ke vzdělávání výlučné společenské vrstvě - klerikům. Je nerozlučně spjata s ideou písemné kultury oproti většinové ústní tradici. U jejích počátků stojí učení o třech základních pilířích křesťanstva: papežství - císařství - univerzitě (*sacerdotium - imperium/regnum - universitas*). Od chvíle, kdy středověk formuloval tuto slavnou triádu, usiloval každý suverénní panovník o to, aby jeho moc stála opřena o všechny tři základní sloupy křesťanského světa. A univerzita sama se starala, aby svůj původ odvozovala z ještě dávnější a významnější doby, z biblických časů, poukazem na výrok moudrého krále Šalamouna, který v starozákonní knize Přísloví říká, že "moudrost si vystavěla chrám".

Moderní doba jen stěží může pochopit, jak důležitý byl poukaz k biblickému původu univerzity pro středověkého člověka. Vždyť právě on opravňoval její existenci, dodával jí důležitosti a poukazoval na její vyšší, spirituální, posvěcený význam.

*Hledáme-li konkrétní počátky evropských univerzit, musíme se obrátit do přelomu 11. a 12. století, do období, které mělo pro západní část kontinentu rozhodující význam hned v několika ohledech. **Vznik měst přináší nejen počátky nového sociálního prvku, svobodného měšťanského stavu, ale i vznik nové sociální vrstvy - intelligence.*** Město, které umožnilo vytvoření specializovaných řemesel všeho druhu, bylo také půdou, na níž se ustavuje cech učenců, spojených do nové školské instituce. Město tak připojilo další kategorii svobodného obyvatelstva - učence a jejich žáky. Na počátku univerzitní ideje stojí tedy městská obec jako rozhodující vzor. Druhým vzorem je další korporace, která je rovněž spojena s městským prostředím. Je to cech, tedy právní společenství zajišťující ochranu, řekněme přímo monopol osobám jednoho povolání. **Během 12. století tak vznikl cech scholárů - mistrů, tovaryšů a učňů vzdělanosti.**

U kolébky středověké vzdělanosti však stála stejnou měrou i církev. První univerzity vznikaly postupnou přeměnou původních ryze církevních škol, působících při kostelích (katedrálních, městských nebo klášterních), a zároveň navazovaly na městskou školskou tradici (lékařské a právnické školy středomořské oblasti). Univerzity se objevují ve stejné době, najednou na několika místech. Jednak v klasické středomořské oblasti, kde působila kontinuita školské tradice od pozdních římských dob, a zároveň v oblastech, které byly civilizovány poměrně záhy a také brzy přijaly křesťanskou víru - ve Francii, Španělsku a v Anglii. Jedno je těmto školám společné. Všechny vznikají nejen v téměř stejné době, ale i stejným způsobem - bez zakládacích aktů jakékoli vrchnosti, a teprve dodatečně si nechávají potvrzovat své výsady a zvyklosti světskou a církevní mocí. *Na začátku univerzity stojí tedy svobodná vůle učitelů a studentů sdružit se do cechovní organizace, poskytující teologickou, lékařskou a právnickou průpravu stejně jako samotné základy gramotnosti.*

Univerzita prolomila nejen obvyklé sociální konvence, když dovolila zasednout do univerzitních lavic příslušníkům všech společenských stavů, ale stála i u počátků zrovnoprávnění klerického a laického světa.

České prostředí bylo na přijetí univerzitní ideje připraveno přinejmenším od počátku 14. století. Byla tu především školská tradice, sahající do doby kronikáře Kosmy, který nám ve svém díle jako jeden z prvních zanechal zprávy nejen o pražských školách, ale i o cestách domácích žáků za vyšším vzděláním do ciziny. *Pražská katedrální škola*, mající své počátky v 11. století, byla v následujících dvou staletích vyhledávanou školou i pro zahraniční učitele a studenty. Úřad scholastika, správce biskupské školy, je v Praze doložen od počátku 13. století, kdy také začíná nepřerušovaná školská tradice v českých zemích. Tu ovšem od čtyřicátých let 13. století určovalo i druhé *centrum školské vzdělanosti při vyšehradské kapitule*. Existenci městských, přesněji farních škol lze vedle Prahy prokázat od první poloviny 13. století nejdříve pro moravská města Znojmo, Brno a Jihlavu, později také pro královská města Čech (Litoměřice, Most, Plzeň).

V samotné Praze byly školy soustředěny v daleko největší míře. Z městských knih a kronikářských zpráv 13. a 14. století je možno uvažovat o téměř dvou desítkách nižších škol při farních chrámech, při kolegiálních kostelech a při některých pražských klášterech. Univerzita tak mohla ve svých počátcích

navázat nejenom na školskou tradici, ale využít i stávajících školních prostor k výuce. Téměř s jistotou to můžeme předpokládat pro **týnskou farní školu, jejíž správce patřil k prvním učitelům nové univerzity, stejně jako o škole při svatotomášském klášteře augustiniánů - eremitů na Malé Straně, kde se s univerzitní výukou začalo již v roce 1347.** Ovšem ani další klášterní učiliště františkánů, dominikánů či cisterciáků nebyla výjimkou. Kronikář František Palacký jmenuje výslovně i **pražskou katedrálu jako místo prvotní univerzitní výuky.**

A ještě jeden faktor sehrál svou významnou úlohu při vzniku pražské univerzity. Skutečnost, že domácí studenti museli odcházet na vyšší školy do zahraničí, byla především církví pocíťována jako značný nedostatek. Od poloviny 12. století máme zprávy o studiích Čechů na italských a francouzských univerzitách. První mistři v řadách vyšehradských svatovítských kanovníků se objevují ve stejné době, v následujícím století lze pak zaznamenat graduované dvorské lékaře a kaplany. Cesty našich scholárů směřovaly především do slavných středisek vzdělanosti, do Paříže, Montpellier, Orléansu, Bologni a Padovy, ale i do Perugie a Vincenzy.

Prvním známým pařížským studentem z českých zemí byl pozdější pražský biskup Daniel I., který se zde učil pravděpodobně ve čtyřicátých letech 12. století. Absolventem boloňského a padovského učení je například první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic - věrný přítel a blízký spolupracovník Karla IV.

(Prameny: Dějiny Univerzity Karlovy I, red. svazku Michal Svatoš, Univerzita Karlova - Praha, nakl. Karolinum, 1995, 322 s.)

Víš, že?...

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 2. 6. od 19,30 v kapli sv. Barbory.
- * **Brigáda** ve sv. Dobrotivé proběhne v sobotu 4.6. Odjezd v 9,35 před kostelem sv. Tomáše. Zpět budeme okolo 17 hodin.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * Všechny **činnosti ve farnosti** končí 17. června. Začínáme po prázdninách 18. září.
- * **První svaté přijímání** ve farnosti přijme tento rok osm dětí v neděli 26.6. při mši sv. v 9,30.
- * **Břmování** v naší farnosti bude 26.6 od 10 hodin v kostele Pražského Jezulátka. Tuto neděle mše sv. v 9,30 u sv. Tomáše nebude!
- * V sobotu 18.6. jsme všichni pozváni na oslavu naší školy sv. Augustina od 13,00 do 21,30 hodin (U Krčské vodárny 36, Praha 4)
- * **Poslední mše sv.** ve všední den v 19,00 hod před prázdninami bude 24.6. Příští mše sv. v 19,00 bude 15. září.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
- * **Otevření Svaté Brány ve sv. Dobrotivé** v čtvrtek 30.6. od 15:15 hodin. Autobus pojede tam v 14:15 hodin ze školy sv. Augustin na Praze 4. Zájemce se přihlaste u P. Juana
- * V tomto měsíci mají **narozeniny** tyto naši farníci:

Tomáš Hora 3.; Ludmila Polová 3.; Anna Kužílková 7.; Petr Svoboda 7.; František Šnajdr 7.; Jan Brčák 11.; Barbora Svobodová 12.; Dagmar Cahová 13.; Pavel Verner 16.; Lenka Šlechtová 17.; Ivan Dyba 22; Milada Střítežská 25.; Michael Verner 28.; Monika Pokorná 28.; Eva Šťastná 30.

***AYE2016 sv. Dobrotivá. 19.7-25.7.2016. www.aye2016.cz**

NOC KOSTELŮ 2016 u sv. Tomáše.

17:50 18:00 Zvonění	19:00 19:30 Prohlídka kostela (in English)
18:00 23:00 Pivo sv. Tomáše a klášterní legendy	19:30 20:00 Prohlídka kostela (en español)
18:00 24:00 Rok milosrdenství	20:00 24:00 Pout' světla přes Karlův most
18:00 19:00 Soutěž pro děti	20:00 21:00 Svatotomášský sbor. Koncert
18:00 23:00 Soutěž pro dospělé	23:30 23:45 Kompletář a požehnání
18:30 23:45 Chceš, aby se někdo za Tebe modlil?	
19:00 21:00 Knihovna kláštera sv. Tomáše	

Dobrou chuť!

Bábovka

Když jsem byla malá, bábovka byla základní součástí nedělního odpoledního čaje. Moje maminka zkoušela každý recept, který se jí dostal do ruky, a tak zjistila, že šetrná bábovka z jednoho vejce je mírně nepoživatelná a tím pádem že se na bábovce šetřit nedá. A tak nakonec zvítězily dva recepty, které jsou si velmi podobné, ale liší se velikostí bábovky. A tak se peklo podle toho, jestli se čekala návštěva nebo ne. Výhodou obou je, že to nejsou bábovky-dusivky. Kdo jednou takovou ochutnal, ví, o čem mluvím.

Postup je u obou stejný. Žloutky se ušlehají s cukrem do pěny, postupně se přidává mouka s práškem do pečiva a mléko a nakonec sníh z bílků. Kdo má rád, může si udělat z části těsta mramorování. Kdo má rád, může místo části mouky dát ořechy, kokos.....

1. bábovka

15 dkg tuku, 4 žloutky, 30 dkg cukru, 30 dkg polohrubé mouky, ¼ l mléka, propeč, špetka soli, sníh ze 4 bílků, podle potřeby kakao.

2. bábovka

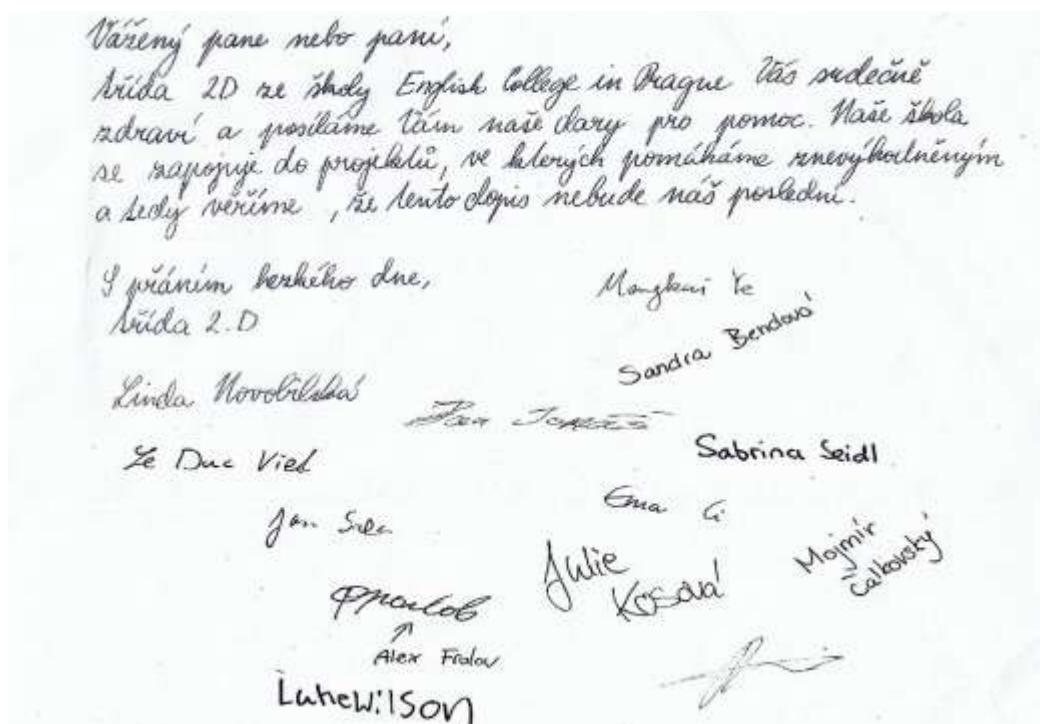
15 dkg tuku, 5 žloutků, 40 dkg cukru, 60 dkg polohrubé mouky, ½ l mléka, propeč, špetka soli, sníh z 5 bílků, podle potřeby kakao.

Pečeme ve vymazané a hrubou moukou vysypané formě při teplotě 160 stupňů asi tak 50-60 minut, stav upečení zkusíme špejlí.

Dobrou chuť.

Hanka

Dopis dětí bezdomovcům

Farní slavnosti 2016

MŠ a ZŠ sv. Augustina

Farnost sv. Tomáše

Farní slavnosti 2016

Sobota 18.6.2016
U Krčské vodárny 36, 140 00 Praha 4

13:00 Otvíráme dveře: Vítáme vás doma!

14:00 Zahájení

14:15 Hry pro děti: Malování, stanoviště, workshop (získejte body a vyměňte za úžasné dárky)

15:30 Program pro rodiče a prarodiče s dětmi. Děti jsou protagonisté, aneb co se dělá a jak se žije ve škole sv. Augustina?

16:30 Klaun Roberto

18:00 Mše sv. Zpívá školní sbor

19:00 Společná večeře

19:15 Koncert

20:00 Tombola, dražba a vyhlásování vítězů

20:30 Pohádky pro děti

21:00 Úklid

21:30 Ohňostroj a konec Fiestas 2016

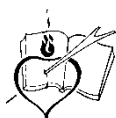
Soutěž - sladké a slané (přineste z domova něco sladkého anebo slané do soutěže. Nejlepší dostanou velkou cenu!)

Napište přání pátákům.

Různé atrakce pro děti a dospělé.

A hodně jiných věcí... Přijďte s námi slavit!

FIESTAS 2016

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2016

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky